

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 31.08.2010
SEK(2010) 1006 v konečném znění

PRACOVNÍ DOKUMENT ÚTVARŮ KOMISE

Zpráva o stavu Evropské migrační sítě za rok 2009

OBSAH

0. ÚVOD	4
1. STRUČNÁ HISTORIE	4
2. SOUVISEJÍCÍ POLITIKY OD PŘIJETÍ ROZHODNUTÍ RADY 2008/381/ES	5
2.1. Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu.....	5
2.2. Legislativní vývoj.....	6
2.3. Stockholmský program	6
2.4. Lisabonská smlouva	7
3. MANDÁT EMS	7
4. SLOŽENÍ EMS	8
4.1. Řídící výbor EMS.....	8
4.2. Národní kontaktní místa EMS.....	9
4.3. Poskytovatelé služeb pro EMS.....	9
5. ČINNOSTI PROVÁDĚNÉ OD PŘIJETÍ ROZHODNUTÍ RADY 2008/381/ES.....	10
5.1. Vytváření sítí.....	10
5.2. Ad hoc dotazy, zprávy a studie	11
5.2.1. Výroční politické zprávy	12
5.2.2. Výroční statistické zprávy v oblasti azylu a přistěhovalectví	12
5.2.3 Studie EMS	13
5.2.3.1. Organizace azylové a migrační politiky v členských státech.....	13
5.2.3.2. Politika přijímání, návratu a integrace o nezletilých osobách bez doprovodu včetně číselných údajů – Srovnávací studie EU	14
5.2.3.3. „Programy a strategie EU na podporu asistovaného návratu do země původu a znovuzачlenění ve třetích zemích“.....	15
5.2.3.4. „Různá vnitrostátní praxe v oblasti udělování statutu ochrany neharmonizovaného v rámci EU“.....	15
5.2.3. Ad hoc dotazy.....	15
5.3. Sběr, poskytování a srovnatelnosti informací	16
5.3.1. Systém pro výměnu informací	16
5.3.2. Glosář a oborový slovník EMS	16
5.4. Zlepšení viditelnosti EMS	17

5.4.1. Na vnitrostátní úrovni.....	17
5.4.2. Internetové stránky EMS (http://emn.sarenet.es).....	18
5.4.3. Šíření výstupů EMS	18

0. ÚVOD

Tento dokument je první zprávou o stavu vydanou Evropskou migrační sítí v souladu s čl. 4 odst. 5 písm. c) rozhodnutí Rady 2008/381/ES, kde se stanoví, že řídicí výbor „nejméně jednou ročně poskytuje Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů stručnou zprávu o stavu probíhajících činností EMS a o klíčových zjištěních vyplývajících z jejích studií“.

Zpráva o stavu se týká zejména období od přijetí rozhodnutí Rady (14. května 2008) do konce roku 2009, přičemž zmiňuje rovněž nejnovější vývoj v případech, kdy je to zvláště důležité. Jde zejména o odkazy na nedávné souhrnné zprávy o studiích EMS, které byly vyprodukovány od přijetí rozhodnutí Rady¹.

1. STRUČNÁ HISTORIE

Evropská komise v roce 1996 zadala vyhotovení studie proveditelnosti pro Evropské středisko pro sledování migrace². Následně v prosinci 2001 Evropská rada na zasedání v Laekenu³ Komisi vyzvala, aby zvažila „rozvoj systému výměny informací o azylu, přistěhovalectví a zemích původu“. Na jejich základě byla Evropská migrační síť spuštěna v roce 2003 jako pilotní projekt a v letech 2004–2006 jako přípravná akce. Rada na zasedání v Soluni v roce 2003⁴ uvedla, že by „uvítala zřízení Evropské migrační sítě a uvedla, že přezkoumá možnost vytvořit v budoucnosti stálou strukturu.“

Haagský program⁵ posílil potřebu sběru, poskytování, výměny a účinného využívání aktuálních informací. Akční plán Rady a Komise, kterým se provádí Haagský program⁶ zahrnul zveřejnění Zelené knihy o budoucnosti Evropské migrační sítě,⁷ která vedla v srpnu 2007 Komisi z podání návrhu⁸ rozhodnutí Rady o zřízení Evropské migrační sítě vytvářejícímu právní základ pro EMS. Rozhodnutí Rady 2008/381/ES⁹ bylo přijato dne 14. května 2008.

Během pilotní a přípravné fáze vzniklo značné množství výstupů, a to i přesto, že účast členských států byla dobrovolná. Tyto výstupy zahrnují *Výroční politické zprávy* na období od ledna 2003 do července 2004, dále od srpna 2004 do prosince 2005 a roční zprávy pro rok 2006 a 2007, a dále *Výroční statistické zprávy v oblasti azylu a přistěhovalectví*, přičemž národní kontaktní místa EMS se výrazně účastnila přípravy zpráv za rok 2002 a za rok 2003

¹ Všechny zprávy EMS (souhrnné i národní) jsou k dispozici na adrese <http://emn.sarenet.es/>.

² Studie proveditelnosti pro Evropské středisko pro sledování migrace. Závěrečná zpráva, Evropská společnost, Lucemburk: Úřad pro úřední tisky Evropských společenství, 1998, ISBN 92-828-3360-7.

³ Závěry předsednictví, Evropská rada zasedající v Laekenu ve dnech 14. a 15. prosince 2001 (SN 300/1/01 REV 1).

⁴ Závěry předsednictví, Evropská rada zasedající v Soluni ve dnech 18. a 19. června 2003 (dokument 11638/03).

⁵ Sdělení Komise Radě a Evropskému Parlamentu ze dne 10. května 2005 - Haagský program: deset priorit pro nadcházejících pět let. Partnerství pro evropskou obnovu týkající se svobody, bezpečnosti a práva [KOM(2005) 184 v konečném znění – Úř. věst. C 236 ze dne 24.9.2005].

⁶ Akční plán Rady a Komise, kterým se provádí Haagský program o posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii, (2005/C 198/01)

⁷ Zelená kniha o budoucnosti Evropské migrační sítě (KOM(2005) 606 v konečném znění).

⁸ Návrh rozhodnutí Rady o zřízení Evropské migrační sítě vytvářející právní základ pro EMS, KOM(2007)0466 v konečném znění

⁹ Rozhodnutí Rady 2008/381/ES ze dne 14. května 2008 o zřízení Evropské migrační sítě.

(vypracoval externí smluvní dodavatel) a EMS vypracovala výroční zprávy za roky 2004, 2005 a 2006. Dále bylo provedeno větší množství studií, včetně následujících: *Dopad imigrace na evropské společnosti* (březen 2006, 9 národních kontaktních míst EMS), *Systémy přijímání žadatelů o azyl, jejich kapacity a sociální situace žadatelů o azyl v rámci systému přijímání v členských státech EU* (květen 2006, 10 národních kontaktních míst EMS), *Řízená migrace a pracovní trh – odvětví zdravotnictví* (listopad 2006, 11 národních kontaktních míst EMS), *Příslušníci třetích zemí bez povolení k pobytu v členských státech EU: přístup států k těmto osobám, jejich profil a sociální situace* (leden 2007, 9 národních kontaktních míst EMS), *Podmínky vstupu a pobytu v EU vysoce kvalifikovaných pracovníků ze třetích zemí* (květen 2007, 11 národních kontaktních míst EMS), *Zpětná migrace* (květen 2007, 11 národních kontaktních míst EMS), *Slučování rodin* (leden 2008, 9 národních kontaktních míst EMS). S narůstající tendencí byla témata studií prováděných EMS volena v souvislosti s jejich vztahem k rozvoji politiky a s cílem dodat tvůrcům politik patřičné podporné informace.

2. SOUVISEJÍCÍ POLITIKY OD PŘIJETÍ ROZHODNUTÍ RADY 2008/381/ES

Od zřízení EMS došlo v Evropské unii k politickému i legislativnímu vývoji, který přispěl k rozšíření azylové a migrační politiky EU. V této zprávě je podán stručný přehled tohoto vývoje, který poskytuje souvislosti ohledně pokroku dosaženého v EMS.

2.1. Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu

Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu¹⁰ přijala Evropská rada ve dnech 15.–16. října 2008 na základě sdělení Komise z června 2008 „Společná přistěhovalecká politika pro Evropu: zásady, opatření a nástroje.“¹¹ Tento pakt staví na výsledcích dosažených za více než deset let, a je proto vnímán jako další milník na cestě ke komplexní migrační politice EU. Evropská rada stanovila pět základních závazků:

1. upravit legální přistěhovalectví s ohledem na priority, potřeby a absorpční schopnosti dané každým členským státem a podporovat začlenění;
2. bojovat proti nedovolenému přistěhovalectví, zejména zajistit návrat neoprávněně pobývajících přistěhovalců do jejich zemí původu nebo do země tranzitu;
3. posílit účinnost hraničních kontrol;
4. budovat Evropu azylu;
5. vytvořit globální partnerství se zeměmi původu a tranzitu a zároveň podporovat součinnost mezi migrací a rozvojem.

Evropská rada při přijímání paktu rozhodla, že bude pořádat každoroční rozpravu o přistěhovalecké a azylové politice. Tato každoroční rozprava má Evropské radě umožnit monitorovat provádění tohoto paktu a Stockholmského programu¹². V paktu Rada dále vyzvala Komisi, aby každoročně předkládala Radě zprávu založenou zejména na příspěvcích

¹⁰ Závěry předsednictví DOC [14368/08](#)

¹¹ Sdělení Komise „Společná přistěhovalecká politika pro Evropu: zásady, opatření a nástroje – [KOM\(2008\) 359](#) v konečném znění.

¹² Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je, 2. prosinec 2009, [17024/09](#).

členských států, která by byla případně doplněna o návrhy doporučení ohledně provádění tohoto paktu a Stockholmského programu, a to jak EU, tak členskými státy. Rovněž stanovila, že rozprava mimo jiné umožní, aby Evropská rada byla informována o nejdůležitějších změnách zamýšlených každým členským státem při provádění své přistěhovalecké a azylové politiky.

2.2. Legislativní vývoj

Od roku 2008 do roku 2009 bylo přijato několik směrnic týkajících se azylu a přistěhovaectví, které pomohly dále rozvíjet politiku a legislativu EU a členských států v této oblasti.

Nejprve směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí¹³, tzv. „směrnice o navracení“, která upravuje společná pravidla a postupy pro navracení.

Dále s ohledem na pracovníky ze třetích zemí stanovuje směrnice Rady 2009/50/ES o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci¹⁴ zajímavější podmínky pro pracovníky ze třetích zemí, aby nastoupili v členských státech do zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci tím, že zavádí zrychlený postup pro vydání zvláštního povolení k pobytu a k práci nazvaného „Modrá karta EU“.

S cílem pokračovat v boji proti nedovolenému přistěhovaectví pak směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES¹⁵ stanovuje minimální normy pro sankce a opatření, které mají být používány v členských státech vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.

2.3. Stockholmský program¹⁶

Dokument „Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je“, který přijala Rada v prosinci 2009, stanovuje priority Evropské unie v oblasti azylu a přistěhovaectví, jakož i v dalších oblastech týkajících se spravedlnosti a vnitřních věcí, na pětileté období 2009–2014. Stockholmský program navazuje na Haagský program a zaměřuje se na priority jako je udržitelnost programů pomoci k návratu, jakož i rozvoj legální migrace, začlenění a ochrany nezletilých uprchlíků bez doprovodu vstupujících na území EU. Tento program je spolu s Evropským paktem o přistěhovaectví a azylu považován za řídicí nástroj dalšího rozvoje azylové a migrační politiky v rámci EU.

Stockholmský program rovněž obsahuje některé prvky pro lepší výměnu informací mezi členskými státy napříč širokým spektrem rozvoje azylové a migrační politiky. V zájmu co

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2008/115/ES](#) ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.

¹⁴ Směrnice Rady [2009/50/ES](#) ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady [2009/52/ES](#) ze dne 18. června 2009 o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.

¹⁶ Dostupný na http://www.se2009.eu/en/the_presidency/about_the_eu/justice_and_home_affairs/1.1965. V dubnu 2010 byl přijat *Akční plán provádění Stockholmského programu* (KOM/2010/0171).

nejúčinnějšího dosažení tohoto cíle je nutné, aby informace byly srovnatelné mezi členskými státy, a EMS může sloužit právě k naplnění této potřeby.

2.4. Lisabonská smlouva

Lisabonská smlouva vstoupila v platnost dne 1. prosince 2009. Hlava V Smlouvy týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva obsahuje ustanovení týkající se rozvoje politik oblasti azylu a přistěhovalectví. Smlouva si klade za cíl společnou politiku v oblasti azylu a přistěhovalectví a rozvoj právních předpisů, čímž by měl být zajištěn jednotný azylový status pro státní příslušníky třetích zemí. Smlouva rovněž zavádí řádný legislativní postup pro legální migraci a poprvé poskytuje právní rámec pro opatření na podporu integrace.

3. MANDÁT EMS

Jak je stanoveno v rozhodnutí Rady 2008/381/ES, účelem EMS je reagovat na informační potřebu orgánů Společenství, orgánů a institucí členských států a široké veřejnosti v oblasti přistěhovalectví a azylu tím, že bude poskytovat aktuální, objektivní, spolehlivé a srovnatelné informace o přistěhovalectví a azylu, a to s ohledem na podporu tvorby politik v těchto oblastech v Evropské unii. EMS bude rovněž poskytovat tyto informace široké veřejnosti.

S ohledem na článek 2 rozhodnutí Rady 2008/381/ES, se v rámci EMS:

- shromažďují a vyměňují aktuální a spolehlivé údaje a informace pocházející z širokého okruhu zdrojů,
- provádějí analýzy těchto údajů a informací, které se poskytují ve snadno dostupném formátu,
- ve spolupráci s ostatními příslušnými subjekty Unie přispívá k rozvoji ukazatelů a kritérií, které zlepší soudržnost informací a napomohou při rozvoji činností Společenství souvisejících se statistickými údaji o migraci,
- vypracovávají a zveřejňují pravidelné zprávy o situaci v oblasti migrace a azylu ve Společenství a v členských státech,
- vytváří a provozuje internetový systém pro výměnu informací, který poskytuje přístup k příslušným dokumentům a publikacím v oblasti migrace a azylu,
- zvyšuje povědomí o EMS tím, že se poskytuje přístup k informacím, které tato síť shromažďuje, a zveřejňují se výsledky její práce, pokud se nejedná o informace důvěrné povahy,
- koordinuje poskytování informací a spolupracuje s ostatními příslušnými evropskými a mezinárodními subjekty,
- zajišťuje koordinaci těchto činností a jejich soulad s příslušnými nástroji Společenství a strukturami v oblasti migrace a azylu.

Hlavní činnosti prováděné EMS jsou stanoveny v ročním programu činností EMS, který schvaluje řídicí výbor po konzultaci s národními kontaktními místy EMS. Komise pak formálně přijímá roční program činností EMS, čímž rovněž umožňuje financování národních

kontaktních míst EMS. Doposud byly pracovní programy provedeny pro roky 2008, 2009 a 2010.

4. SLOŽENÍ EMS

Zatímco EMS i nadále koordinuje Komise (pod přímou odpovědností generálního ředitelství pro vnitřní věci), rozhodnutí Rady 2008/381/ES požaduje některé změny původního uspořádání s cílem zlepšit správu a zajistit hladký provoz. Hlavními zavedenými změnami jsou:

1. zřízení řídicího výboru EMS;
2. vytvoření a zřízení národních kontaktních míst EMS ve všech členských státech;
3. vytvoření dvou poskytovatelů služeb, kteří budou napomáhat Komisi při koordinaci EMS.

Všechny tyto body jsou podrobněji probírány níže.

4.1. Řídicí výbor EMS

Komise předsedá řídicímu výboru, který tvoří zástupci z každého členského státu¹⁷, pozorovatelé z Dánska¹⁸ a Evropského parlamentu. Úkolem řídicího výboru je představovat politické vedení EMS, zajišťovat vazbu mezi významem politiky a činností prováděnou EMS a podílet se na přípravě a schvalování ročního programu činností EMS. Řídicí výbor rovněž přezkoumává pokrok, kterého bylo v rámci EMS dosaženo, a v případě potřeby doporučuje nezbytné kroky.

Od přijetí rozhodnutí Rady do 31. prosince 2009 se řídicí výbor sešel čtyřikrát (23. května 2008, 10. října 2008, 15. května 2009 a 16. října 2009). Během těchto setkání jednali členové řídicího výboru o mnoha strategických otázkách a přijali rozhodnutí ohledně těchto otázek, mimo jiné o:

- schválení programů činností EMS na roky 2008, 2009 a 2010, včetně orientačních částek minimálního a maximálního rozpočtu pro každé národní kontaktní místo,
- jednacích řádů pro různé činnosti (Jednací řád řídicího výboru, Vademekum pro ad hoc dotazy pro EMS),
- vymezení nejvhodnějšího strategického partnerství pro spolupráci s jinými příslušnými subjekty v oblasti přistěhovalectví a azylu,
- témata pro studie nebo další příspěvky, které bude EMS poskytovat pro další činnosti (např. od roku 2009 se EMS podílí na Metodě sledování provádění Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu).

¹⁷ Irsko se původně neúčastnilo přijímání rozhodnutí Rady v květnu 2008, namísto oznámení svého přání ohledně nepovinné účasti v červnu 2008. Účast byla nakonec přijata prostřednictvím rozhodnutí Komise K(2009) 2708 a zveřejněno v Úředním věstníku (Úř. věst. L 108, 29.4.2009, s. 53).

¹⁸ Dánsko formálně nepožádalo o určení národního kontaktního místa EMS, přesto se účastní některých činností a zasedání EMS.

4.2. Národní kontaktní místa EMS

Národní kontaktní místa EMS byla vytvořena téměř ve všech členských státech. Každé kontaktní místo se skládá nejméně ze tří expertů, z nichž jeden má funkci národního koordinátora a je úředníkem nebo zaměstnancem subjektu zvoleného za kontaktní místo a zbývající experti pocházejí buď ze stejného subjektu, nebo jiné organizace daného členského státu. Národní kontaktní místa EMS jsou určena vládou členského státu a sdružují v první řadě ministry vnitra a ministry spravedlnosti, dále výzkumné organizace, nevládní organizace, a národní úřady mezinárodních organizací. Národní kontaktní místa EMS jsou financována prostřednictvím ročních grantů.

Do konce roku 2009 nebyla národní kontaktní místa EMS pro Bulharsko, Kypr a Rumunsko ještě v plném provozu a plně zapojena do činností EMS. Národní kontaktní místa EMS těchto států se sice účastnila některých činností EMS, ne však na stejné úrovni jako ostatní členské státy.

V souladu s čl. 5 odst. 5 rozhodnutí Rady 2008/381/ES provádějí národní kontaktní místa EMS úkoly EMS na vnitrostátní úrovni, a zejména:

- (a) poskytují národní zprávy;
- (b) přispívají vnitrostátními informacemi do systému výměny informací;
- (c) rozvíjejí schopnost vydávat žádosti *ad hoc* a rychle reagovat na žádosti z jiných národních kontaktních míst EMS;
- (d) zřizují národní migrační síť složenou s celé řady organizací a jednotlivců, kteří působí v oblasti přistěhovalectví a azylu a zastupují příslušné zúčastněné subjekty.

Odborníci z národních kontaktních míst se pravidelně scházejí, aby diskutovali o své činnosti a aby si vyměňovali informace o probíhajících a budoucích činnostech. Podle potřeby zapojují do své činnosti i členy národních sítí.

Hlavní výsledky činností národních kontaktních míst EMS jsou podrobně popsány v oddílech 5.1 až 5.4.

4.3. Poskytovatelé služeb pro EMS

V druhé polovině roku 2009 určila Evropská komise dva poskytovatele služeb, jmenovitě GHK-COWI a iLiCONN. Na základě výběrového řízení byla v listopadu 2009 uzavřena smlouva s GHK-COWI do roku 2012 s možností jednoletého prodloužení. Hlavními prioritami poskytovatele služby jsou zvýšení kapacity koordinace sítě a včasné vypracování souhrnných zpráv a dalších výstupů. Druhý poskytovatel služeb, iLiCONN (Interactive Listening and CONNecting) je konsorcium tří podniků: Intrasoft (hlavní dodavatel), Bibliomatica (hosting) and Unisys (poskytování podnikových řešení) byl jmenován prostřednictvím rámcové smlouvy, která je každoročně obnovitelná až do konce roku 2013. Jeho hlavním úkolem je rozvoj systému pro výměnu informací a internetových stránek EMS.

5. ČINNOSTI PROVÁDĚNÉ OD PŘIJETÍ ROZHODNUTÍ RADY 2008/381/ES

V této části se popisují hlavní činnosti EMS do konce roku 2009 v oblastech Vytváření sítí (část 5.1), Ad hoc dotazy, zprávy a studie (část 5.2), Sběr, poskytování a srovnatelnosti informací (část 5.3) a Zlepšení viditelnosti EMS (část 5.4).

Program činností EMS se v roce 2008 zaměřil především na úplný vývoj EMS z přípravné akce ve formalizovanou strukturu založenou na právním nástroji. Program činností EMS na rok 2009 se soustředil zejména na to, aby EMS byla plně funkční. Současný program činností na rok 2010 dále upevňuje a doplňuje činnosti zahájené v roce 2009 a dodává další výstupy v souladu s mandátem EMS a soudržně s politickým programem EU.

5.1. Vytváření sítí

Jednou z hlavních priorit programů činností EMS v letech 2008 a 2009 bylo posílení vytváření sítí EMS. Hlavní činnosti podniknuté v této oblasti byly:

Vytváření sítí na úrovni EU

1. **Dvanáct setkání národních kontaktních míst EMS**, která zorganizovala Komise ve spolupráci s národními kontaktními místy EMS, přibližně každých 6–8 týdnů. Cílem setkání národních kontaktních míst EMS jsou diskuse o pokroku dosaženém na cestě k realizaci činností, které jsou plánované v programu činností EMS. Dále si kladou za cíl přezkoumávat klíčové výstupy EMS, jako je souhrnná zpráva o studiích EMS. Setkání se obvykle účastní jeden až dva zástupci každého národního kontaktního místa EMS.
2. Organizace **výročních konferencí EMS** v prosinci 2008 a 2009. Konference v roce 2008 měla více reflektivní charakter a soustředila se na analýzu prací EMS a na vazby s ostatními příslušnými nástroji EU prostřednictvím řady seminářů o vytváření sítí a systému pro výměnu informací, o doplňování s ostatními nástroji EU, o Ad hoc dotazech a o Výroční statistické zprávě v oblasti azylu a přistěhovalectví. Konference v roce 2009 měla dvě části. Dopolední část se opět zaměřila na možnost doplňování a synergií EMS s dalšími subjekty EU a byly představeny Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO), Mechanismus vzájemné výměny informací (MIM), ICONet a FRONTEx. Během odpolední části byla představena zjištění studie MS o nezletilých osobách bez doprovodu (viz část 5.2.3.2), jakož i studie Agentury pro základní práva o Dětech bez doprovodu, které žádají o azyl v členských státech EU¹⁹. Konference v roce 2010 se odehrála v září 2010 pod patronací předsednictví Evropské unie Belgie a týkala se otázky Dlouhodobého sledování tras přistěhovačů.
3. Organizace **školení** zaměřujících se na technické a administrativní otázky. Zahrnovaly školení ohledně obecných činností EMS, zejména pro novější národní kontaktní místa EMS, dále témat jako je účel a činnost EMS a rozvoj národní sítě (září 2008), žádost o grant pro národní kontaktní místa EMS a jeho spravování (duben 2009), vypracování Výroční statistické zprávy v oblasti azylu a přistěhovalectví spolu s dalšími subjekty zodpovědnými za sběr a poskytování

¹⁹ Dostupné na http://fra.europa.eu/fraWebsite/news_and_events/infocus10_3004_en.htm.

informací (září 2009), a výměnu názorů ohledně využití a možném budoucím vývoji systému EMS pro výměnu informací (prosinec 2009).

4. Došlo také k **párové spolupráci a zasedáním** mezi zkušenějšími a novějšími národními kontaktními místy EMS s cílem usnadnit integraci novějších, méně zkušených národních kontaktních míst EMS do sítě. Mnoho národních kontaktních míst EMS (včetně rakouského, belgického, německého, estonského, maďarského, lucemburského, lotyšského, maltského, švédského, slovenského a britského) zorganizovalo párová setkání se svými partnery a pozvali tato národní kontaktní místa EMS na jejich národní zasedání.

Vytváření sítí na celostátní úrovni.

Téměř všechna národní kontaktní místa EMS zorganizovala v souladu s rozvojem národní sítě **akce na národní úrovni**, které zahrnovaly setkání v rámci národní sítě, setkání expertů a další akce. Tyto aktivity v rámci vytváření sítí napomohly dalšímu rozvoji programu činností národních kontaktních míst EMS, dále pomohly dodat konkrétní údaje do studií EMS a dalších výstupů a/nebo zvýšit viditelnost EMS.

Vytváření sítí s ostatními subjekty

Kromě výše zmíněných činností se činností EMS účastnily i další subjekty (EU). Jak již bylo popsáno výše, konference EMS v roce 2008 se účastnily i další subjekty EU, které dodaly přehled svého současného statusu a vývoje ve vztahu k oblasti azylu a přistěhovalectví, zejména co se týče potřeb, analýzy a sběru informací. Rovněž byly vyzvány, aby zvážily rozsah spolupráce a koordinace s EMS. Studie, které EMS v současnosti provádí, jsou další příležitostí k vytváření sítí s ostatními subjekty.

Další konkrétní činnosti vytváření sítí zapojily Agenturu pro základní práva (FRA) do souvislosti výše zmíněné studie o Dětech bez doprovodu, které žádají o azyl v členských státech EU.

Dále v roce 2009 v souladu s článkem 10 rozhodnutí Rady 2008/381/ES kontaktovalo Norsko EMS s cílem účastnit se EMS a jejich činností. Řídící výbor a národní kontaktní místa EMS tento kontakt uvítaly a byly podniknuty kroky k uzavření pracovní dohody mezi Norskem a Komisí, v němž by bylo podrobně stanoveno zapojení Norska do EMS.

S ohledem na studie EMS probíhající v roce 2010 týkající se „Uspokojení poptávky po pracovních silách prostřednictvím přistěhovalectví“ a „Cirkulační a dočasná migrace“ navázala EMS kontakt s pracovní skupinou pro ekonomickou migraci v rámci Eurocities a s pracovní skupinou pro cirkulační a dočasnou migraci koordinovanou Centrem pro evropskou politiku (European Policy Centre (EPC)).

EMS se rovněž aktivně účastnila několika akcí organizovaných ostatními subjekty, které jsou popsány v části 5.4. *Zlepšení viditelnosti EMS.*

5.2. Ad hoc dotazy, zprávy a studie

Hlavní činnosti EMS souvisí s přípravou výročních politických zpráv, výročních statistických zpráv v oblasti azylu a přistěhovalectví a studií týkajících se konkrétních témat souvisejících s politickým vývojem, jako například nezletilé osoby bez doprovodu, asistovaný návrat do

země původu, ekonomická migrace a status ochrany neharmonizovaný v rámci EU zaručený členskými státy. Další důležitý úkol EMS souvisí s *ad hoc* dotazy.

Pokud jde o metodologii provádění studií odpovídá řídicí výbor za schválení výběru témat pro studie, která obvykle navrhnou národní kontaktní místa EMS a/nebo Komise. Národní kontaktní místa EMS ve spolupráci s Komisí a jejím poskytovatelem služeb vyvinula a schválila společné specifikace, jejichž cílem je umožnit srovnatelnost. S použitím tří schválených specifikací vypracuje každé národní kontaktní místo EMS národní zprávu která, pokud je to možné, vzniká ve spolupráci se členy národních sítí. Tyto národní zprávy podávají analýzu a syntézu informací dostupných na úrovni členského státu (sekundární výzkum), a podávají taky komplexní nestranný přehled o situaci v konkrétním členském státě. Komise pak spolu s poskytovatelem služeb vypracuje souhrnnou zprávu, která uvádí klíčová zjištění z každé národní zprávy, zdůrazňuje nejdůležitější aspekty a dává je v co nejvyšší možné míře do souvislosti celé EU (např. srovnáním se současnými politickými iniciativami). Velký důraz je kladen na uvádění informací nestranně a objektivně – jedná se o prohlášení o skutečnostech, na jejichž základě mohou tvůrci politik rozhodnout o dalším postupu. Národní a souhrnné zprávy jsou zpřístupňovány na internetových stránkách EMS.

5.2.1. Výroční politické zprávy

Cílem výročních politických zpráv EMS je nastínit nejvýznamnější politický a legislativní vývoj (včetně EU), jakož i veřejné diskuse v oblasti přistěhovalectví a azylu v rámci členských států. Tyto zprávy rovněž v co nejvyšší míře zahrnují jakékoli příslušné statistické údaje (i provizorní), které kvantifikují výklad vývoje.

K výrazné změně oproti předchozím letům došlo ve vypracování Výroční politické zprávy za rok 2009. Zpráva byla připravena ve dvou fázích: Nejprve byla vyzvána národní kontaktní místa EMS, aby připravila národní zprávu (31. prosince 2009), která se týkala pokroku v plnění závazků stanovených v metodě sledování provádění Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu²⁰. Shrnutí národních příspěvků pak posloužilo jako základ pro Pracovní dokument útvarů Komise²¹, který byl přiložen ke zprávě Komise předložené Evropské Radě v červnu 2010. Národní kontaktní místa EMS byla následně vyzvána, aby předložila „úplnou“ národní zprávu obsahující informace o vývoji v oblasti azylu a přistěhovalectví, které nejsou nutně zahrnuty v metodě sledování. V srpnu 2010 byla zveřejněna syntéza „souhrnné“ Výroční politické zprávy za rok 2009.

Výroční politická zpráva EMS za rok 2010 by rovněž měla přispět k výroční zprávě Komise ohledně provádění Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu za rok 2010, jakož i Stockholmského programu, přičemž cílem je poskytnout včasný příspěvek na začátku roku 2011.

5.2.2. Výroční statistické zprávy v oblasti azylu a přistěhovalectví

Cílem Výroční statistické zprávy v oblasti azylu a přistěhovalectví²² je podat analýzu statistických tendencí v oblasti azylu a přistěhovalectví, také včetně informací o nedovoleném vstupu, o obavách a o návratu pro referenční rok v daném členském státě. Tyto zprávy

²⁰ První výroční zpráva o přistěhovalectví a azylu, [KOM\(2010\) 214](#).

²¹ [SEK\(2010\) 535](#).

²² Zprávy jsou dostupné na internetových stránkách EMS:
<http://emn.sarenet.es/Downloads/prepareShowFiles.do:?directoryID=15>.

využívají v nejvyšší možné míře statistiky Eurostatu. EMS neodpovídá za sběr statistických údajů, což je v pravomoci Eurostatu, s výjimkou případů, kdy se jedná o data doplňující data z Eurostatu. Národní kontaktní místa EMS naopak ve spolupráci s příslušnými vnitrostátními poskytovateli údajů ověřují a posléze analyzují relevantní údaje pro svůj členský stát a připravují analytickou zprávu o tendencích a vzorech, které tyto údaje představují.

EMS uskutečnila „doháněcí“ akci, jejímž cílem bylo doplnit výroční zprávy od roku 2001 dále a co nejvíce je aktualizovat v závislosti na dostupnosti údajů. V tomto ohledu EMS vypracovala Výroční statistickou zprávu v oblasti azylu a přistěhovalectví za rok 2006 (referenční období leden až prosinec 2006) a za rok 2007 (referenční období leden až prosinec 2007). Vedle národních zpráv byly připraveny standardizované tabulky údajů ve společném formátu pro každý stát, který má národní kontaktní místo EMS, s uvedením kompilace jejich údajů od roku 2001 dále.

V roce 2009 EMS zahájila práci na Výroční statistické zprávě v oblasti přistěhovalectví a mezinárodní ochrany za rok 2008. Pro tuto zprávu budou data poskytnuta v souladu s nařízením Rady (ES) č. 862/2007 o statistice Společenství v oblasti migrace²³. Souhrnná zpráva by měla být dokončena do konce roku 2010 a EMS tak uzavře svou „doháněcí“ akci. Co se týče zprávy za rok 2009, většina statistik bude dostupných do konce roku 2010 nebo začátku roku 2011, což znamená, že by souhrnná zpráva mohla být hotová na začátku až v první polovině roku 2011.

5.2.3 Studie EMS²⁴

Od přijetí rozhodnutí Rady vypracovala EMS následující studie:

- Organizace azylové a migrační politiky v členských státech;
- Politika přijímání, návratu a integrace o nezletilých osobách bez doprovodu včetně číselných údajů – Srovnávací studie EU;
- Programy a strategie EU na podporu asistovaného návratu do země původu a znovuzачlenění ve třetích zemích;
- Různá vnitrostátní praxe v oblasti udělování statutu ochrany neharmonizovaného v rámci EU.

5.2.3.1. Organizace azylové a migrační politiky v členských státech

Cílem zprávy bylo poskytnout přehled organizace azylové a migrační politiky v členských státech. Zahrnuje mimo jiné institucionální kontext, zapojení ministrů, základní zákony a právní předpisy a další organizace, které přicházejí do kontaktu s přistěhovalci. Účelem zprávy bylo v první řadě začlenit národní kontaktní místa EMS a získat zkušenosti na přípravě souhrnné zprávy od potenciálně kompletní sítě 26 národních kontaktních míst EMS. Každé národní kontaktní místo EMS bylo rovněž vyzváno, aby vypracovalo tzv. „institucionální mapu“, tedy schematický přehled institucionálního rámce členského státu ohledně politiky v oblasti azylu a přistěhovalectví, který zobrazí hlavní zúčastněné strany a jejich úkoly.

²³ Nařízení Rady (ES) č. 862/2007.

²⁴ Různé zprávy jsou dostupné na [http://emn.sarenet.es/Downloads/prepareShowFiles.do"?directoryID=113](http://emn.sarenet.es/Downloads/prepareShowFiles.do).

Institucionální mapy rovněž představují „rozcestník“ k dalším informacím prostřednictvím hypertextových odkazů k uvedeným zúčastněným stranám.

Souhrnná zpráva založená na 24 národních zprávách ukázala, že politiky v oblasti azylu a přistěhovalectví jsou komplexní a mnohdy jedinečné v každém členském státě. Ve většině členských států jsou do této problematiky zapojeny tři hlavní orgány a ministerstva, jmenovitě ministerstvo vnitra, ministerstvo práce a ministerstvo zahraničních věcí. Zdá se, že mnoho členských států nyní používá všeobecnější přístup, pokud se jedná o tvorbu politik a jejich provádění a zapojuje více zúčastněných stran, jako například experty a nevládní organizace. Co se týče historického vývoje, některé členské státy mají dlouhou tradici přistěhovalectví způsobenou jejich historickými vazbami se třetími zeměmi, zatímco jiné země mají méně zkušeností a musely například po vstupu do EU svůj systém upravit. Mnoho jiných členských států se změnilo ze zemí, odkud přistěhovalci přicházejí, na přistěhovalecké země v důsledku vyššího tlaku na jejich azylový a imigrační systém.

5.2.3.2. Politika přijímání, návratu a integrace o nezletilých osobách bez doprovodu včetně číselných údajů – Srovnávací studie EU

Cílem studie bylo vyplnit mezeru ve znalostech ohledně politik pro nezletilé osoby bez doprovodu. Snažila se zhodnotit zjištěné motivace a okolnosti vstupu do EU, vstupní procedury, opatření týkající se přijímání, včetně opatření na podporu integrace, dále otázky zadržení, návratu a osvědčené postupy. Navíc byly rovněž porovnány dostupné statistiky o nezletilých osobách bez doprovodu. Poskytnuté informace mohou být základem, na němž budou tvůrci politik moci rozhodovat o vytvoření či o posílení nových iniciativ určených této zranitelné skupině.

Souhrnná zpráva založená na 22 národních zprávách zjistila několik různorodých a vzájemně propojených důvodů a okolností, které jsou motivací pro vstup do EU, od úniku před pronásledováním a hledání ochrany, přes sloučení rodiny, jejíž část již je na území EU z ekonomických či kariérních důvodů, až po oběti obchodu s lidmi nebo převaděčství. Vstupní procedury, včetně hraničních kontrol pro nezletilé osoby bez doprovodu, které podají žádosti o azyl, jsou dobře zavedené a poměrně harmonizované napříč všemi členskými státy. Pro ostatní oblasti je situace odlišná. Pro opatření týkající se přijímání je klíčovou složkou ustanovení poručníka (nebo osoby s obdobným statutem) pro nezletilé osoby bez doprovodu, které podají žádosti o azyl, a dále zajištění ubytování a další péče. Všechny státy, někdy jako součást opatření na podporu integrace, poskytují zdravotní péči, vzdělávání, a pokud jsou splněny vnitrostátní podmínky, i zaměstnání. K zadržení nezletilé osoby bez doprovodu dochází většinou až v krajním případě, přičemž některé státy nezadržují nezletilé osoby bez doprovodu za žádných okolností. Přestože členské státy vynakládají značné úsilí a zavádějí postupy používané pro nalezení rodiny nezletilé osoby bez doprovodu v její zemi původu, v praxi dosáhnou tohoto cíle relativně zřídka. Návrat a opětovné začlenění nezletilých osob bez doprovodu do jejich země původu jsou prováděny, pouze pokud je usouzeno, že je to v nejlepším zájmu nezletilého. V praxi, podobně jako v případě zadržení, jsou počty nezletilých osob bez doprovodu, které se navrátily, obecně nízké a jsou prováděny pouze asistované návraty.

Zjištění této studie bylo podkladem pro vyvinutí Akčního plánu Komise pro nezletilé osoby bez doprovodu²⁵, který byl přijat v květnu 2010, jak bylo stanoveno ve Stockholmském

²⁵ [KOM\(2010\) 213](#).

programu. Dále jak bylo již výše uvedeno, studie byla provedena v úzké spolupráci s Agenturou pro základní práva, která rovněž provedla studii o Dětech bez doprovodu, které žádají o azyl v členských státech EU.

5.2.3.3. „Programy a strategie EU na podporu asistovaného návratu do země původu a znovuzačlenění ve třetích zemích“

Cílem studie bylo sdílet současné znalosti v členských státech a účastnit se tak rozvoje politiky a programů na usnadnění asistovaného návratu do země původu mimo jiné žadatelů o azyl, jejichž žádost byla zamítnuta, nebo přistěhovalců s jiným statutem, kteří se rozhodli navrátit domů. Souhrnná zpráva by měla být zveřejněna do konce roku 2010.

5.2.3.4. „Různá vnitrostátní praxe v oblasti udělování statutu ochrany neharmonizovaného v rámci EU“

Cílem studie byla analýza různé vnitrostátní praxe v oblasti udělování statusu ochrany neharmonizovaného v rámci EU, tedy všech statusů, které nejsou zahrnuty ve směrnici o minimálních normách²⁶ a ve směrnici o poskytování dočasné ochrany²⁷. Rovněž měla za úkol zkoumat tendence a podíl žadatelů, jimž byl poskytnut status ochrany na základě vnitrostátního práva, doplňkové ochrany v rámci práva EU a status uprchlíka na základě Ženevské úmluvy.

Souhrnná zpráva založená na 23 národních zprávách ukázala, že více než dvě třetiny členských států EU udělují statusy ochrany neharmonizované v rámci EU. Navíc existuje celá řada základů, na nichž se statusy ochrany neharmonizované v rámci EU udělují (např. ze zdravotních či rodinných důvodů nebo obětím ekologických katastrof). Dále mezi členskými státy existuje značná rozmanitost, co se týče základů, postupů, práv, délky pobytu a úrovně provádění statutů ochrany neharmonizované v rámci EU na jejich území. Tím je způsobeno, že situace pro osoby, které hodlají podat žádost o ochranu v EU nebo ji již podaly, je značně složitá. Komu je ochrana poskytována, jak a do jaké míry (práva a doba trvání pobytu) se liší stát od státu. Zatímco některé statusy ochrany neharmonizované v rámci EU se přiřklánějí ke konceptu ochrany podle Ženevské úmluvy, v jiných případech je nejasné, zda opravdu představují „ochranu“, jako například v případě dočasného povolení k pobytu poskytovaného širokému spektru státních příslušníků třetích zemí mimo azylová řízení.

5.2.3. Ad hoc dotazy

Ad hoc dotazy EMS představují důležitý, pružný a velmi užitečný nástroj sběru informací. Každé národní kontaktní místo EMS a Komise mohou vznést *ad hoc* dotaz. Obvykle mají národní kontaktní místa EMS 4 týdny na to, aby na *ad hoc* dotaz reagovala. Poté se provede kompilace všech odpovědí, která je rozeslána do osmi týdnů od podání dotazu *ad hoc*. Po dohodě mezi národními kontaktními místy EMS jsou poskytnuté odpovědi zpřístupněny široké veřejnosti prostřednictvím internetových stránek EMS²⁸.

Tato činnost se svého zahájení značně zintenzivnila. V roce 2009 byl počet dotazů *ad hoc* o 43 % vyšší, než v roce 2008. Celkově bylo v roce 2008 podáno 62 dotazů *ad hoc* a 89 v roce 2009 (7 až 8 měsíčně), přičemž na nedávné dotazy přišly průměrně odpovědi z 23 států pro každý dotaz.

²⁶ [Směrnice Rady 2004/83/ES.](#)

²⁷ [Směrnice Rady 2001/55/ES.](#)

²⁸ Dostupné na <http://emn.sarenet.es/Downloads/prepareShowFiles.do?directoryID=118>.

Témata dotazů se liší od dotazů týkajících se praktik používaných v členských státech, jako jsou například sledování cizinců, programy na pomoc obětem obchodu s lidmi a používání vnitrostátních databází otisků prstů, až po dotazy týkající se podmínek a požadavků, které uplatňují členské státy, například v souvislosti s povolením k pobytu ze zdravotních důvodů, podmínky integrace pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty. Další dotazy *ad hoc* zkoumaly reakce členských států na nedávné události jako bylo zemětřesení na Haiti, zrušení vízové povinnosti pro osoby pocházející z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, Černé hory a Srbska. Komise rovněž využila užitečné informace, které získala díky tomuto mechanismu, za účelem podpory rozvoje iniciativ, v nedávné době například týkajících se jediného povolení nebo sezónních pracovníků či osob vyslaných v rámci podniku.

5.3. Sběr, poskytování a srovnatelnosti informací

Prostřednictvím systematického sběru informací a jejich zpřístupňování slouží EMS jako nástroj pro usnadnění výměny informací a zlepšení jejich srovnatelnosti.

5.3.1. Systém pro výměnu informací

Účelem systému EMS pro výměnu informací je sloužit jako depozitář s vyhledávací funkcí pro dokumenty, které EMS shledala relevantními ke svým činnostem. Tyto dokumenty zahrnují například informace o vnitrostátních právních předpisech, judikatuře a politice, o uplatňování právních předpisů EU na vnitrostátní úrovni, o oficiálních vnitrostátních a dalších statistikách (které nejsou v Eurostatu), o ředitelstvích národních kontaktních míst EMS a jejich členech na vnitrostátní úrovni a spolupracovnících subjektů EU a o člancích v tisku a dalších sdělovacích prostředcích. Záměrem je, aby národní kontaktní místa EMS přidávala dokumenty, na než se odvolává při přípravě národní zprávy pro konkrétní činnost.

Díky přijetí rozhodnutí Rady 2008/381/ES bylo možné jmenovat nového poskytovatele služby, iLiCONN, který systém převzal a uvedl ho do plného provozu. Původně se činnosti společnosti iLiCONN zaměřovaly na pochopení funkcí systému a jeho architektury, na jejichž základě by pak bylo možné systém rozšířit. V prosinci 2009 proběhla výměna názorů s národními kontaktními místy EMS, kde se probíraly možné funkce, které by systém mohl poskytovat, jakož i postupy, které je nutné přijmout ohledně skladování údajů a přístupu široké veřejnosti k informacím.

5.3.2. Glosář a oborový slovník EMS

Účelem vícejazyčného glosáře EMS termínů v oblasti azylu a přistěhovalectví je mimo jiné zlepšení srovnatelnosti mezi členskými státy díky používání a shodného porozumění termínů a definic v něm obsažených. Glosář má sloužit jako užitečný referenční dokument pro národní kontaktní místa EMS a členy jejich národních sítí, jakož i pro ostatní odborníky z praxe v oblasti azylu a přistěhovalectví.

Používání a shodné pochopení jednotné terminologie uvedené v glosáři umožní tvůrcům politik a odborníkům z praxe v členských státech i v orgánech EU, aby lépe srovnávali vnitrostátní situace a zkušenosti a aby harmonizovali politické koncepce. Očekává se též, že glosář EMS bude podněcovat sdělovací prostředky, aby při podávání zpráv o otázkách vztahujících se k oblasti azylu a přistěhovalectví používaly správnější terminologii. To je navíc usnadněno překladem termínů glosáře do mnoha dalších jazyků členských států. Velké množství termínů, v současnosti je celkový počet zhruba 300, rovněž odráží složitost otázky

azyly a přistěhovalectví. Definice obsažené v glosáři se rovněž překládají do dalších jazyků EU, v současnosti se jedná o francouzštinu, němčinu, italštinu, portugalštinu a španělštinu.

Glosář vyvinula EMS v rámci *pracovní skupiny pro glosář a oborový slovník*. Pracovní skupina se setkávala během čtyř let zhruba každých 6 až 8 týdnů. Mezi členy byli hlavně zástupci Evropské komise (GŘ HOME, ESTAT a GŘ pro překlady) a dotčená národní kontaktní místa EMS. Mezi dalšími účastníky byla Agentury pro základní práva a experti z národních sítí národních kontaktních míst EMS. Během každého setkání se diskutuje o termínech, které jsou pak vytříbeny a odsouhlaseny. Členové pracovní skupiny jsou rovněž vyzváni, aby v období mezi setkáními termíny přeložili a dále propracovali.

První veřejná elektronická verze glosáře byla zveřejněna dne 4. dubna 2009. Tato verze byla důkladně rozšířena mezi členy řídicího výboru EMS, dále mezi zástupce GŘ pro spravedlnost a do dalších agentur a orgánů EU, do stálých zastoupení a mezi ostatní zúčastněné strany. V roce 2010 byla připravena tištěná verze glosáře²⁹, přičemž víc než 2 000 výtisků bylo rozdáno vnitrostátním zúčastněným stranám i stranám na úrovni EU. Glosář bude rovněž začleněn na internetové stránky EMS jako interaktivní nástroj.

Následujícím krokem, který byl učiněn v průběhu roku 2010, je další rozvoj oborového slovníku EMS. Jeho účelem je usnadnit strukturované vyhledávání dokumentů obsažených v systému EMS pro výměnu informací.

5.4. Zlepšení viditelnosti EMS

Byla podniknuta řada kroků na podporu EMS u tvůrců politik jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni EU. Dále byla vyvinuta snaha informovat širokou veřejnost o cílech EMS a o probíhajících i budoucích činnostech. V roce 2010 bylo toto úsilí ještě zvýšeno, zejména díky jmenování dvou poskytovatelů služeb pro EMS.

5.4.1. Na vnitrostátní úrovni

Národní kontaktní místa EMS a členové řídicího výboru EMS aktivně přispěli ke zlepšování viditelnosti EMS na vnitrostátní úrovni prostřednictvím široké škály činností, včetně organizace konferencí a dalších akcí, setkání v rámci národní sítě atd. Tyto akce poskytly příležitost k podání zpráv o činnostech prováděných v rámci EMS a k rozšíření národních sítí. Některá národní kontaktní místa EMS se rovněž účastnila akcí zorganizovaných dalšími zúčastněnými stranami a informovala na nich o EMS.

Národní kontaktní místa EMS vyvinula další úsilí na zlepšení viditelnosti EMS. Jednalo se o:

- rozvoj národních internetových stránek sítí národních kontaktních míst EMS,
- vypracování vnitrostátních strategií pro komunikaci a rozšiřování,
- překlad souhrnné zprávy vypracované EMS,
- vydávání a distribuce informačních bulletinů (na vnitrostátní úrovni a na úrovni EMS).

²⁹ Glosář EMN, ISBN 978-92-79-14979-5 (leden 2010), dostupný na <http://emn.sarenet.es/Downloads/prepareShowFiles.do:?directoryID=117>.

5.4.2. Internetové stránky EMS (<http://emn.sarenet.es>)

Internetové stránky EMS byly spuštěny během přípravné fáze EMS. Jejich účelem není pouze podávat informace široké veřejnosti o EMS a jejich výstupech, ale také sloužit jako rozhraní, jehož prostřednictvím se může člen EMS připojit do systému pro výměnu informací. Částí činností poskytovatele služeb iLiCONN je během roku 2010 přebudovat a revidovat strukturu internetových stránek. Internetové stránky EMS pak budou obsahovat i přístup k informačnímu bulletinu EMS, který se bude vydávat od podzimu 2010.

V současnosti mají internetové stránky EMS zhruba 10 000 návštěvníků měsíčně. V roce 2010 bylo vyvinuto úsilí na rozšíření informace o existenci těchto stránek u ještě širšího publika.

5.4.3. Šíření výstupů EMS

V souladu s mandátem EMS jsou všechny výstupy EMS zpřístupňovány široké veřejnosti prostřednictvím internetových stránek EMS, dále jsou představovány v rámci školení, seminářů, setkání a konferencí na úrovni EU i na vnitrostátní úrovni. Národní kontaktní místa EMS například uspořádala seminář na téma „Nezletilé osoby bez doprovodu v Evropě: situace, zkušenosti a perspektivy“ jako součást konference Metropolis 2009 a hodlají se účastnit konference Metropolis 2010 na téma „Spravedlnost a přistěhovalectví: Paradox příslušnosti“³⁰. Tato účast slouží k zviditelnění EMS a jejích výstupů u široké veřejnosti, ke zvýraznění úlohy EMS při poskytování informací na podporu tvůrců politik.

Programy činností EMS na roky 2008 a 2009 zdůrazňují význam šíření výsledků a zjištění EMS. V roce 2010 byla zvýšená pozornost věnována zajištění rozsáhlejšího šíření výsledků a zjištění EMS. To bude zahrnovat tvorbu informačního bulletinu EMS, revizi struktury internetových stránek EMS, jak je popsáno výše v části 0, včetně zavedení on-line registrace pro zaslání informačního bulletinu EMS a dalších činností na rozšíření cílového publika EMS. Za tímto účelem bude vyvinuta strategie pro šíření, která bude směřovat a racionalizovat různé činnosti na zvýšení viditelnosti EMS a na zajištění co nejefektivnějšího šíření jejích výsledků. EMS již vydala a pravidelně aktualizuje informační leták, který uvádí detaily o EMS, jejím mandátu, úloze, členech a doposud dosažených výsledcích.

³⁰ 4.–8. října 2010, Haag, Nizozemsko.